

Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost
190 22 PRAHA 9, Sokolovská 217/42
Představenstvo

V Praze dne 2. července 2012
Č.j. PP/34/2012

Věc: Rozhodnutí o stížnosti dle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Stěžovatel:

datum narození
bytem I

Povinný subjekt:

Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost
IČ: 000 05 886
se sídlem Praha 9, Sokolovská 217/42, PSČ 190 22

Dne 13.6.2012 byla na adresu povinného subjektu doručena Stížnost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jejímž obsahem byla stížnost vůči postupu povinného subjektu při vyřízení žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

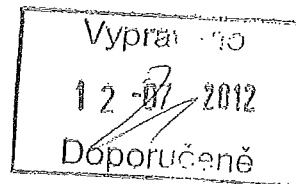
Stěžovatel zaslal dne 24.4.2012 na adresu povinného subjektu žádost, kterou požadoval informaci „jaký plat, jaké odměny a jaké odstupné inkasovali v roce 2011 a 2012 generální ředitel Ing. Martin Dvořák, dopravní ředitel Ing. Petr Blažek, technický ředitel Ing. Radek Zamrazil, ekonomický ředitel Ing. Ivo Štika, ředitelka sekce Lidské zdroje Lucie Šindelářová, bezpečnostní ředitel RSDr. Antonín Fedorko a osoby, které zastávaly funkce vedoucí jednotky Správa vozidel autobusy, vedoucí jednotky Správa vozidel metro, vedoucí odboru interního auditu a vedoucí odboru marketingu a komunikace.“

Povinný subjekt v zákonem stanovené lhůtě o vyřízení žádosti nerozhodl, pročež stěžovatel následně adresoval povinnému subjektu stížnost, k níž směřuje toto rozhodnutí.

Stížnost byla předložena představenstvu povinného subjektu, které ji přezkoumalo a ve věci vydalo toto

r o z h o d n u t í :

Žádost ze dne 24.4.2012 se odmítá.

Odůvodnění:

Povinný subjekt i přes znalost rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.5.2011 č.j. 5 As 57/2010 – 79, jakož i metodického pokynu Ministerstva vnitra vypracovaného ve shodě s Úřadem na ochranu osobních údajů, nesdílí právní názor stěžovatele, že dopad

uvedených rozhodnutí a doporučení dopadá na okruh osob, které stěžovatel uvedl ve své žádosti.

Výklad jednotlivých ustanovení zákona č. 160/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, není možné pojmát natolik extenzivně, aby byl povinný subjekt nucen kladně vyřídit i žádosti, na které zákon o svobodném přístupu k informacím zjevně nedopadá.

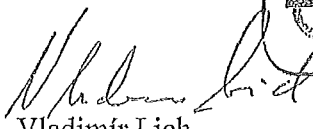
V konkrétním posuzovaném případě stěžovatel vykládá pojem „veřejný funkcionář“ tak, aby do jeho vymezení patřily všechny osoby, na jejichž majetkové poměry se dotazuje. Z Metodického doporučení Ministerstva vnitra, které sám stěžovatel ve svém podání uvádí na podporu svých tvrzení, je přitom zřejmé, že pojem „veřejný funkcionář“ je nutno vykládat ve světle definice uvedené v § 2 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů. Z uvedené definice je zřejmé, že ani jedna z osob, uvedených v žádosti ze dne 24.4.2012 veřejným funkcionářem ve smyslu uvedeného ustanovení není.

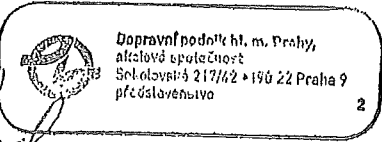
S odkazem na již citované Metodické doporučení Ministerstva vnitra je proto namístě v uvedeném případě uvést, že ochrana soukromí jednotlivce a jeho majetkových poměrů dle příslušných ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, převažuje nad zájmem veřejnosti zajišťovaným zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Uvedený závěr není v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27.5.2011, č.j. 5 As 57/2010 – 79, o něž se stěžovatel též opírá svou argumentaci pro vydání informací.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Vladimír Lich
předseda představenstva

Bc. Magdalena Češková
místopředsedkyně představenstva

Vážený pan